

CELEBREM LA PASQUA DELS SENYOR

La Setmana Santa ens ha portat a la celebració de la Pasqua.

El DIJOUS SANT, commemorant el sant sopar del Senyor, recordàvem la institució de l'EUCARISTIA, i també, el manament de l'amor, plasmat en la narració evangèlica del lavatori dels peus, i encara, la invitació de Jesús: "*Feu això que és el meu memorial*", que ens recorda la obligació que tenim de continuar celebrant l'Eucaristia, convocats i presidits per aquells, els sacerdots, que Crist ha posat al cap del seu poble, perquè el facin present enmig dels seus.

El DIVENDRES SANT, dia en què el Crist fou crucificat, mort i sepultat, ens fixàvem sobretot en la Passió de Jesús, meditant-ne el relat evangèlic. I hem fet una pregària universal, que aquest any sobretot ha tingut molt present els afectats per la pandèmia, veritable vivència, malauradament ben actual, de la passió. La CREU, on venerem i adorem el Crist, que ha donat la vida per tots nosaltres, ha centrat la nostra pregària silenciosa.

El DISSABTE SANT, ha estat un punt d'espera, contemplant la sepultura de Jesús en l'esperança de la vida nova del Ressuscitat que surt victoriós i triomfant del sepulcre. "*Per què busqueu entre els morts, aquell que viu: No hi és aquí, ha ressuscitat*". L'anunci joiós dels àngels ens omple de joia i ens permet albirar un futur ple d'esperança i de vida. Per això, a la Vetlla Pasqual no ens hem cansat, ni ens en cansarem durant tot el temps Pasqual de cantar: AL.LELUIA! EL SENYOR HA RESSUSCITAT!

Diumenge, 12 d'abril de 2020. Núm. 542

TEMPS PASQUAL

DIUMENGE DE PASQUA

**Malgrat les circumstàncies que estem vivint,
a tots us desitgem**

BONA PASQUA

**Que Crist ressuscitat ens doni VIDA,
i a tots ens ompli de joia i esperança**

Homilia del papa Francesc. Pregària del divendres, 27 de març
(continuació)

«Per què teniu por? Encara no teniu fe?». El començament de la fe és saber que necessitem la salvació. No som autosuficients; sols, ens enfonsem. Necessitem el Senyor com els antics mariners els estels. Convidem Jesús a la barca de la nostra vida. Lliurem-li els nostres temors, perquè els venci. Igual que els deixebles, experimentarem que, amb Ell a bord, no es naufraga. Perquè aquesta és la força de Déu: convertir en una cosa bona tot el que ens succeeix, fins i tot allò més dolent. Ell porta serenitat en les nostres tempestes, perquè amb Déu la vida no mor mai.

El Senyor ens interpel·la i, enmig de la nostra tempesta, ens convida a despertar i activar aquella solidaritat i esperança que és capaç de donar solidesa, contenció i sentit a aquestes hores on tot sembla naufragar. El Senyor es desperta per a despertar i revifar la nostra fe pasqual. Tenim una àncora: en la seva Creu hem estat salvats. Tenim un timó: en la seva Creu hem estat rescatats. Tenim una esperança: en la seva Creu hem estat sanats i abraçats perquè ningú ni res no ens separi del seu amor redemptor. Enmig de l'aïllament, on sofrim la falta dels afectes i de les trobades, experimentant la mancança de tantes coses, escoltem una vegada més l'anunci que ens salva: ha ressuscitat i viu al nostre costat. El Senyor ens interpel·la des de la seva Creu a retrobar la vida que ens espera, a mirar aquells que ens reclamen, a potenciar, reconèixer i incentivar la gràcia que ens habita. No apaguem la flama del ble que vacil·la (cf. Is 42,3), que mai emmalalteix, i deixem que revifi l'esperança.

Abraçar la seva Creu és animar-se a abraçar totes les contrarietats del temps present, abandonant per un instant el nostre afany d'omnipotència i possessió per a donar espai a la creativitat que només l'Esperit és capaç de suscitar. És animar-se a motivar espais on tots puguin sentir-se convocats i permetre noves formes d'hospitalitat, de fraternitat i de solidaritat. En la seva Creu hem estat salvats per a allotjar l'esperança i deixar que sigui ella qui enforteixi i sostingui totes les mesures i camins possibles que ens ajudin a cuidar-nos i a cuidar. Abraçar al Senyor per a abraçar l'esperança. Aquesta és la força de la fe, que allibera de la por i dona esperança.

«Per què teniu por? Encara no teniu fe?». Benvolguts germans i germanes: des d'aquest lloc, que ens parla de la fe de Pere, sòlida com una roca, aquesta tarda m'agradaria confiar-vos a tots al Senyor, a través de la intercessió de la Mare de Déu, salut del seu poble, estrella de la mar tempestuosa. Que des d'aquesta columnata que abraça Roma i el món, davalli sobre vosaltres, com una abraçada consoladora, la benedicció de Déu. Senyor, beneïu el món, doneu salut als cossos i consoleu els cors. Ens demaneu que no siguem porucs. Però la nostra fe és feble i tenim por. Però vós, Senyor, no ens abandoneu a mercè de la tempesta. Repetiu novament: «No tingueu por» (Mt 28,5). I nosaltres, juntament amb Pere, «descarreguem en Vós totes les nostres preocupacions, perquè teniu cura de nosaltres» (cf. 1 Pe 5,7).

* * * * *

MISSES ENCOMANADES
QUE SE CELEBREN PRIVADAMENT

Diumenge, 12: 18,30: Pel poble.

Dilluns, 13: 18,30: Per les vocacions

Dimarts, 14: 18,30: Josep Casadevall i Carme Puig

Dimecres, 15: 18,30: Família Figueras Xifra

Dijous, 16: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí

Divendres, 17: 18,30: Per la parròquia

Dissabte, 18: 18,30: Pel poble

Diumenge, 19: 18,30: Dolors Puntí

CRIST HA RESSUSCITAT.

«Nosaltres us anunciem la Bona Nova que la promesa feta als nostres pares, Déu l'ha complerta per als nostres fills, ressuscitant Jesús» (Ac 13,32-33). La Resurrecció de Jesús és la veritat culminant de la nostra fe en el Crist, creguda i viscuda com a veritat central per la primera comunitat cristiana, transmesa com a fonamental per la Tradició, establerta pels documents del Nou Testament, predicada com a part essencial del misteri pasqual al mateix temps que la creu: Crist ha ressuscitat d'entre els morts. Amb la seva mort, ha vençut la mort. Als morts ha donat la vida.

CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n. 638